

lade gebyret indgå i et samlegebyr efter § 48, stk. 2, på betingelse af, at gebyret og omkostningerne, der medgår til deponering, kan udspecificeres.

Til nr. 10

§ 50, stk. 4, foreslås ophævet. Hjemmelen i § 50, stk. 4, har ikke været udnyttet, og regler om sikkerhedsstillelse for de forudsigelige omkostninger vil fremover blive hjemlet i forslaget til § 39 b, se hertil bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 11

Med forslaget til ny § 50 a, stk. 1, fastsættes der i overensstemmelse med direktivets artikel 10 en pligt for den fysiske eller juridiske person, der har ansvaret for et deponeringsanlæg, til at sikre, at alle omkostninger ved etablering og drift af deponeringsanlægget, herunder omkostningerne i forbindelse med sikkerhedsstillelsen, og de anslåede omkostninger ved deponeringsanlæggets nedlukning samt efterbehandling i en periode på mindst 30 år, er dækket af den betaling, anlægget forlanger for deponering af en hvilken som helst type affald. Bestemmelsen omfatter såvel privat ejede som offentligt ejede anlæg, uanset hvornår anlægget er etableret.

For de offentligt ejede deponeringsanlæg medfører bestemmelsen, at myndigheden ved gebyrfastsættelsen skal sikre den tilstrækkelige omkostningsdækning. Det vil fortsat være muligt at indregne omkostningerne ved deponering af affald i et samlegebyr efter § 48, stk. 2, på den betingelse, at det er muligt at dokumentere omkostningsdækningen.

Privat ejede § 50, stk. 3-anlæg, hvor alene virksomhedens eget affald deponeres, er dog ikke omfattet af bestemmelsen, idet der ikke modtages betaling for deponeringen.

Det er den for virksomheden ansvarlige, der har pligt til at opstille et budget og et regnskab for deponeringsanlægget, som kan dokumentere en tilstrækkelig omkostningsdækning.

I forbindelse med Kommissionens kommende afklaring af affaldskarakterisering, jf. de almindelige bemærkninger punkt 3, vil der blive fastlagt kriterier for, hvilke typer af det karakteriserede affald der må deponeres på de enkelte kategorier af deponeringsanlæg. Resultaterne af dette arbejde kan indebære, at den opkrævede betaling ikke behøver at dække omkostninger for en periode på mindst 30 år, men et færre antal år. Denne mulighed vil især kunne blive relevant for inert affald.

I stk. 2 foreslås det, at deponeringsanlæggene efter anmodning fra ministeren skal afgive redegørelse og revisorpåtegnet dokumentation for, at pligten i stk. 1

efterleves. Ministeren agter at delegere denne kompetence til Miljøstyrelsen. Ved delegation har ministeren til hensigt at afskære klageadgangen. Redegørelse og dokumentation for den tilstrækkelige omkostningsdækning skal sikre en gennemsigtig betalingsfastsættelse for deponering af affald, som det foreskrives i direktivets artikel 10. Hjemlens formål er i sammenhæng med hjemlen i stk. 3 at skabe gennemsigthed for herigennem at kunne vurdere om pligten i § 50 a, stk. 1, efterleves. Desuden skal hjemlen sikre, at der kan føres tilsyn med efterlevelsen af stk. 1.

I stk. 3 foreslås det, at ministeren får hjemmel til at fastsætte regler om dokumentationens udformning og indhold samt revisionen heraf. Miljøstyrelsen vil foretage en vurdering af, hvordan redegørelsen og dokumentationen efter stk. 2 kommer til at fungere i praksis, førend der tages en beslutning om at udarbejde regler. Hvis der vurderes at blive behov for det, vil ministeren fastsætte regler om deponeringsomkostningernes opdeling på affaldskategorier og på deponeringsenheder, således at der opnås størst mulig gennemsigthed i omkostningsfordelingen på de enkelte affaldstyper. Miljøstyrelsen vil, som supplement til bekendtgørelsens regler, udarbejde en vejledning, revisionsinstruks eller lignende til sikring af en gennemskuelig dokumentation for fastsættelsen af deponeringsprisen. Udarbejdelsen vil ske i samarbejde med deponeringsanlæggene, revisionsbranchen samt Indenrigsministeriet, hvorunder det kommunale budget- og regnskabsvæsen hører.

Tilsynet med efterlevelsen af § 50 a, stk. 1, og beføjelsen til at kræve redegørelse og dokumentation for den tilstrækkelige omkostningsdækning samt tilsynet hermed forventes henlagt til Miljøstyrelsen.

Direktivet, herunder artikel 10 fortolkes således, at § 50 a som implementerer direktivets artikel 10 først skal gælde for bestående anlæg fra den 16. juli 2009. Der henvises til overgangsreglen i lovforslagets § 3, stk. 3.

Til nr. 12

Forslaget til ændring af § 58, stk. 1, er en konsekvens af ændringen i nr. 13.

Til nr. 13

Bestemmelsen skal sikre, at det er muligt ved ekspropriation at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer, hvis det bl.a. af geologiske og hydrogeologiske årsager er nødvendigt at gennemføre dette på fremmed grund. Det er amtsrådet, der træffer afgørelse om ekspropriation efter stk. 2, hvorimod det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse i alle øvrige til-